

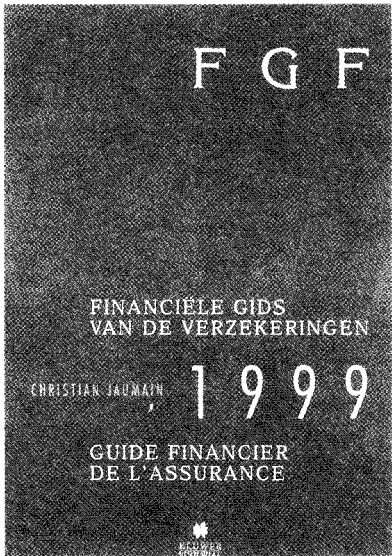
Gezondheidsrapport

Financiële Gids van de Verzekeringen '99

Onlangs stelde UCL-professor Christian Jaumain de negende editie van de Financiële Gids van de Verzekeringen officieel aan de pers voor. De gids bevat een gezondheidsrapport van 132 verzekeraars, samen goed voor 95 % van het premie-incasso. De diagnose luidt meestal positief, maar prof. Jaumain waarschuwt de maatschappijen dat ze niet eeuwig zullen kunnen blijven rekenen op de uitzonderlijke meerwaarden van de afgelopen jaren.

Voor de samenstelling van de Financiële Gids baseerden prof. Jaumain en Kluwer-redacteur Gert Baudoncq zich op de jaarrekeningen voor '97 zoals de verzekeraars die bij de Nationale Bank van België hebben neergelegd. Ze goten het cijfermateriaal in een meer overzichtelijke structuur en berekenden een vijftigtal interessante ratio's. Het laatste hoofdstuk van de Financiële Gids rangschikt de maatschappijen volgens een aantal bedrijfseconomische criteria. Om te vermijden dat uit het cijfermateriaal overhaaste conclusies ge-

trokken zouden worden, maakte prof. Jaumain van de voorstelling van de Financiële Gids gebruik om enkele cijfers en ratio's toe te lichten. Zo wist hij te vertellen dat het balanstotaal van de verzekeringsmaatschappijen in stijgende lijn gaat en in '97 ongeveer 3.000 miljard frank bedroeg. De toptien van de verzekeraars kunnen daarvan ongeveer twee derden op hun naam schrijven. In het passiefgedeelte van de balans vindt men 10,7 % van de totale passiva onder de rubriek eigen vermogen en 82,5 % onder die van de technische voorzienin-

De Financiële Gids van de Verzekeringen '99 licht haast elke verzekeraar op de Belgische markt afzonderlijk door en situeert hem tegenover de concurrentie.

gen. Als tegengewicht voor beide posten staan aan de activakant 92,3 % beleggingen genoteerd. Opvallend daarbij is het slinkende aandeel van de hypothecaire leningen.

Vorderingen

Prof. Jaumain wijst er verder op dat de verzekeraars steeds minder premievorderingen lopen hebben op hun bemiddelaars. In '95 stond 2,3 % van de activa nog ingeschreven als vorderingen. In '97 was dat nog maar 1,8 %. Bovendien daalde ook het gemiddelde aantal dagen premie-achterstand. Zo moest de toptien van de verzekeringssector in '95 gemiddeld nog 49 dagen op zijn premie wachten. In '97 daalde die ratio naar 39 dagen (zie tabel 1). Prof. Jaumain: "De twee koplopers wat betreft korte vorderingstermijnen zijn ongetwijfeld Omob en ASLK Verzekeringen. Zij zijn dan ook meester over hun distributienet." Volgens Jaumain schrikken nu ook de verzekeraars die met makelaars samenwerken er steeds minder voor terug het zgn. *salaire de la peur* op te eisen. "Vroeger durfden die maatschappijen hun makelaars nauwelijks onder druk te zetten uit schrik ze te verliezen. Doordat het steeds moeilijker wordt om het evenwicht tussen inkomsten en uitgaven te bereiken, zijn ze nu wel verplicht om strenger op te treden."

Vorderingen op tussenpersonen (in dagen)			
Verzekeraar	1995	1996	1997
ABB	45	44	35
Axa	63	60	40
De Vaderlandsche	62	55	47
Royale Belge	60	56	49
Winterthur	44	43	46
AG 1824	61	54	55
Mercator & Noordstar	54	54	47
AGF/De Schelde	77	79	93
Omob Ongevallen	29	31	29
Assubel Leven	52	64	49
ASLK Verzekeringen	19	10	7
Omob Pensioenen	28	9	10
Toptien	49	44	39

(de volgorde van de verzekeraars is gebaseerd op de CDV-codes)

Resultatenrekening

In '97 lag het premie-incasso van de toptien in Leven met 169,6 miljard voor het eerst hoger dan de premie-inkomsten in Niet-Leven die 160,6 miljard frank bedroegen. In Leven gaat een goede 131% van die premie naar de schadelast (d.i. uitkeringen plus verhoging van de provisies). In Niet-Leven is dat gemiddeld 87%.

De winst van de Belgische toptien bedroeg in '97 12,6 miljard frank in Niet-Leven en 19,3 miljard in Leven. De totale winst voor belastingen van de grootste tien verzekeraars op de Belgische markt liep op tot 52,9 miljard frank. 82% van die winst is echter toe te schrijven aan meerwaarden en uitzonderlijke opbrengsten. Daarmee konden sommige verzekeraars hun technische voorzieningen in Leven verhogen of een herstructureringsreserve aanleggen.

Ratio's

Het rendement op de beleggingen zit voor nagenoeg alle verzekeraars uit de toptien in de lift. Prof. Jaumain wijst er echter op dat het netto-rendement, d.i. het rendement zonder de meerwaarden en de beheerkosten, geleidelijk daalt en tussen 6% en 7% blijft steken. Volgens hem is dat een logisch gevolg van de dalende rendementen op de financiële markten.

Christian Jaumain: "De verzekeraars doen er goed aan zo snel mogelijk hun inkomsten en hun uitgaven in evenwicht te brengen. Het sprookje van de uitzonderlijke meerwaarden blijft niet eeuwig duren."

Solvabiliteit toptien (1 = wettelijk minimum)			
Verzekeraar	1995	1996	1997
ABB	8,0	9,4	12,7
Axa	3,3	2,7	5,2
De Vaderlandsche	3,1	3,8	4,8
Royale Belge	5,7	6,2	8,1
Winterthur	3,1	3,9	4,7
AG 1824	5,1	5,2	5,5
Mercator & Noordstar	1,8	3,9	5,4
AGF/De Schelde	4,0	3,9	3,5
Omob Ongevallen	1,9	2,7	3,2
Assubel Leven	2,1	2,3	2,8
ASLK Verzekeringen	3,2	4,8	4,2
Omob Pensioenen	2,7	1,8	2,7

Ook de *return on equity* (ROE) of het rendement op het eigen vermogen gaat in stijgende lijn. Ook hier echter nemen de uitzonderlijk goede meerwaarden in '97 een groot deel van de stijging voor hun rekening. Als men de meerwaarden niet meerekent, dan is voor sommige maatschappijen het ROE zelfs negatief. Doordat het eigen vermogen stijgt, gaat ten slotte ook de solvabiliteit van de meeste verzekeraars de hoogte in (zie tabel 2). De solvabiliteit is de ratio van het eigen vermogen plus de latente meerwaarden gedeeld door de wettelijke solvabiliteitsmarge. Prof. Jaumain noemt de solvabiliteit van de maat-

schappijen bevredigend. Sommige verzekeraars haalden in '97 zelfs vijf keer het wettelijke minimum.

Waakzaamheid

Als men de cijfers van de ROE en de solvabiliteit bekijkt, zien de Belgische verzekeraars er vrij gezond uit. Toch steekt prof. Jaumain een waarschuwend vinger op. "De goede resultaten in '97 waren voor een groot deel te danken aan de hoge meerwaarden. En die zijn hoe dan ook tijdelijk. Daarom moeten de maatschappijen dringend snoeien in hun exploitatiekosten en hun schaderatio in toom houden. In Niet-Leven gaat gemiddeld 87% van de premie naar de schadevergoeding en nog eens 30% naar de exploitatiekosten. In totaal is dat 117% van de premie. Het tekort wordt nu nog gecompenseerd door de opbrengsten uit financiële producten. Maar die vormen niet echt een garantie. In de toekomst zal de rendabiliteit van de sector dus afhangen van zijn vermogen om dit tekort te reduceren."

De Financiële Gids van de Verzekeringen 1999 is een uitgave van Kluwer Editorial en kan besteld worden op het nummer 02/719.16.68. In abonnementsformule kost het werk 22.900 frank. Voor een losse editie bedraagt de prijs 27.900 frank.

VEERLE DE GRAEVE

